

M
95
A8
48x

Blood on Ark as was done

Service of the Synagogue

- Th
(1) Lae
(2) Mole
(3) Olee
(4) Ponce
(5) Orie

DAY OF ATONEMENT

Rites of Blood on

A new Edition of the Festival
Prayers with an English
Translation in Prose and Verse

REPRINTED FROM THE LATEST AND BEST
LONDON EDITION

Printed in U. S. A.

HEBREW PUBLISHING CO.
77-79 DELANCEY STREET
NEW YORK

44-64 L.ՀԱՐԸ ՕՁԼՈ՝ ԵՒ ՆԼԸ
ԼՇԸԼ ԵՄԵԿՊԱՐԸ ԸՆԴԵՆԸ

לְהַלְלֵנוּ וְלִשְׁבַּחֵנוּ

PLGD CG

וְהָיָה לְךָ לְחֵן בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים

מלך לזמן קצר, ל. ז. זלמן

אין אונזערע ארבעטן

הַיְיזְאָה וְהַיְיזְאָה

ኢ.ፌ.ዲ.ሪ.

U L L L L

ORDER OF THE SERVICE OF THE HIGH PRIEST IN THE
TEMPLE ON THE DAY OF ATONEMENT.¹

Cong. Thou art strong in power and very great in might; for who can do according to thy mighty acts? Thou didst lay the beams of lofty chambers above the cold, surging waters, and the world didst thou hang upon nothing. When gloom and darkness like the shadow of death covered the Universe, thou didst cause the morning light to shine forth from the mantle of thy glory; thou didst separate the proud waters by a firmament like unto the terrible crystal² and the nethermost waters thou didst gather into the vast abyss, that they might not return upon the earth. When thou uncoveredst the face of the earth, lo! its fruit budded forth; a garden eastward didst thou plant for the delight of thy beloved. Great luminaries didst thou set in the firmament of thy power, and at thy word rose the host of constellations. Winged fowl didst thou form, and multitudes of fish were brought forth in the depths of the ocean, even Leviathan, reserved for the triumph of the righteous;³ from the clods of the earth were brought forth breathing and moving creatures, also Behemoth, that basketh among reed and mire,⁴ destined for them of whom thou wilt make choice. Thou didst prepare food and drink, while yet there was no creature to sustain. Then didst thou fashion a body from clay with the impress of thine own image, and thou didst breathe into the frail life of man a pure soul from on high. Deep sleep fell upon him, and from his side didst thou take a help-meet, appointed by thee. Thou didst command him not to taste of the tree of knowledge; yet did he, deceived by the serpent's guile, disobey thy word. Then was his doom pronounced by thee: by the sweat of his face shall man win his bread, and in pain shall woman bear; and for the subtle serpent, dust shall be his food. Thou didst ordain that man should have offspring of woman and her love: so did she conceive and bare. Together they came before thee with an offering and a sacrifice, he that was a tiller of the ground, and he that was a keeper of sheep; and thou hadst respect unto the younger and unto his gift, but thou wast displeased with the elder. Quenched was the tenderness of his compassion; then rose he against his brother and slew him; yet when he sought thy face, thou didst set thy mark upon him. The sinful generation called upon idols by thy name, and thou didst bid the dread, flowing waters to pour forth, and the people perished. Lo! how did the proud ones err that said, Depart from us⁵; they were destroyed by the hot raging waters,⁶ yea, they waxed warm and vanished.⁷ But he that was worthy was saved; for thou didst shut him up in the ark of gopher-wood; his children didst thou make fruitful, and they replenished the desolate earth. They that took counsel together to mount the skies were ensnared, and scattered abroad by blast of tempest and whirlwind. Beloved one, who came from other side of river,⁸ made thee known in the world; the solace of his old age did he offer unto thee even as a whole-burnt offering. As a lamb without blemish was

¹ See Note IV, page 288.

³ T.R., *Baba Bathra*, 74b.

⁵ Cf. Job. xxi. 14.

⁷ Cf. Job vi. 17.

² Cf. Ezek. i. 22.

⁴ Cf. Job xl. 15 *seq.*

⁶ *Bereshith Rabba*, xxviii. 9.

⁸ Abraham.

Cong. אֲמִיץ כַּח כְּבִיר וְרַב אוֹנִים. אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה
 בְּמַעַשׂ גְּבוּרֹתֶיךָ. אֲמַץ עֲלִיּוֹת בְּקִרְיָת עַל קָרִים. אֵף
 יִסְדֶּךָ תָּבֵל עַל בְּלִימָה: בְּהִיּוֹת עוֹלָם חֲשָׁךְ וְצִלְמֹת
 וְעִפְסָה. בְּמַעֲמָה לְבוּשָׁךְ אֹרֶךְ בִּקְרֵה הַנְּהִי. בֵּין זְרוֹנִים
 חֲצֵת בְּקִרְחָה הַנּוֹדָא. בְּצוֹל הַקּוֹיָתָם לְבַל יִכְסּוּן חֶלְדִּי:
 גְּלִית פְּנֵי נָשִׁי וְהַנִּיָּצָה תְּנוּבָה. זֶן מִקְדָּם מַעֲתָ לְשַׁעֲשׁוּעַ
 מִאֲמִירָךְ. גָּדֵל מְאוּרוֹת תָּתֶה בְּרִקְיָע עֲנֹךְ. גַּם אָבָא
 מְוֹרוֹת עַמִּם צוֹיָתִי: דִּי שְׁחִים וְדָאִים מְשַׁעֲלֵ צִרְתָּהּ.
 דְּמִיּוֹן בְּרִיחַ לְכֶרֶת יוֹשְׁבֵי נָגִים. דְּבוֹנְקָת רִנְבִים הוֹצִיאָה
 דִּמְשִׁים וְשׁוֹאֲפִים. דֶּר קֶנָה וּבִצָּה לְאֶרוּחַת קְרוּאָךְ:
 הַכְנֵת סִבַּח וּמִסְכָּךְ וְסוּעַר אֵין. הַקְרָצָתָ גֵּלָם מִחֶמֶר
 בְּתַכְנִית חֲתֻמָּךְ. הַפְחֵת בְּחֶלְדִּי מִהֵר נָשָׁם מִזְבִּילָךְ.
 הִרְדָּם וּמִצְלָעוּ עוֹר לוֹ יַעֲרֶתָהּ: וְצוֹיָתוֹ בְּלִי לְעוֹט מַעַן
 הִקְעַת. וְהִפֵּר צוּי כִּפְתִּי בְּהִשָּׁאת זֹחֶל. וְעִנֵּשׁ בִּנְעַת
 אֵף לְמִרוֹף חֶקֶן. וְאוֹלֶת בְּצִירִים וְעָרוֹם עֶפֶר לְחִמוֹ:
 זְרוֹי רִבְעוֹ הַקְפִּית בְּכַטָּן חוֹמֶדֶת. זְרַעַה וְהוֹלִידָה אֶכֶר
 וְרוּעָה צֹאן. גִּבַּח וְשִׁי הַגִּישׁוֹ לְמוֹלָךְ יִחָד. וְעַמָּתָ בְּרַב
 וְשַׁעֲתָ תְּשׁוּרַת צָעִיר: חֲמַל רַחֲמֵי שְׁתַּת וְעֶרְף אָחִי.
 חֲלָה פְּנִיךְ וְשִׁמָּתָ לוֹ אוֹת. חֲלוֹ שְׁלִישִׁים קָרָא בְּשִׁמְךָ
 לְפִסְמֵל. חֵיל נוֹלִים קָרָאתָ וְשִׁטְפוֹם וְאַבְדּוֹ: מָעוּ נָאִים
 וּפְצוּ סוּר לְנִגְדֶךָ. מוֹרְפוֹ בְּחַם הוֹמִים וּוּזְרָבוֹ נִצְמָתוֹ.
 מָעוֹן גָּפֶר נוֹשַׁע בְּסִנְרָתָ בְּעָדוֹ. מְפֹלִיוֹ הַפְרִיתָ וּמְלָאוֹ
 פְּנֵי צִיָּה: יַעֲצוּ נֶאֱחָדִים לָרוֹם עַד לְשַׁחֲקִי. יִקְשׁוּ נִפְעַ
 בְּרוּחַ סוּעָה וְסַעַר. יָדִיד אֲתוּי עֶכֶר יִדְעֶךָ בְּעוֹלָם. יְחוּם
 וְקוֹנִיו הַעֲלָה לָךְ לְכִלִּיל: בְּשָׁה תָמִים בְּחֶר אִישׁ תָּסִי

: perfect man¹ chosen, for he delighted to dwell in tents, and was
 own near unto thee. An upright and beautiful race didst thou bring
 forth from his loins, wholly a right seed, without reproach. Thou
 didst desire Levi, the man thou didst love, to minister unto thee, to
 separate and to consecrate from his stock him that should minister
 the Holy of Holies, crowned with the holy mitre, robed, and bearing
 the urim, abiding seven days² in the place wherein all is glorious. The
 faithful once separated the High Priest one week before the tenth
 day, according to the law of consecration.

Reader. The water of purification was sprinkled upon him to
 cleanse him, and each day he sprinkled the blood, burnt incense and
 trimmed the lamps, that he might become accustomed to the sacred
 service.

Cong. Then the wise elders that sat in the gate gathered around
 him, and they said unto him, Read aloud the portion of the Law.
 On the dawn of the ninth day they escorted him to the eastern gate,
 and some of the beautiful sacrifices of the Day of Atonement passed
 before him. Toward sunset, the meal that was prepared for him
 was frugal, that his sleep might be calm; the aged men of his tribe
 led him forth to instruct him in taking his hands full of incense,³
 and they charged him upon oath to raise the pillar of incense within
 the Holy of Holies.* His flesh trembled and he shed tears that his
 zeal should be doubted; they also shed tears, turning aside as they
 wept; they sought by thoughtful speech in expounding the Law and
 by reading Holy Writ to keep him wakeful until midnight. With joy,
 they to whom the first lot fell removed the ashes from the altar; the
 second lot was cast for the removal of the ashes from the altar of
 incense and from the lamp; the third lot was cast among fresh priests,
 for one that should assist at the offering of incense; and for the ar-
 rangement of the members of the sacrifice was the fourth lot cast. As
 the watchman proclaimed the dawn of day, they spread a veil of fine
 linen to conceal him; he put off his clothes, bathed, and put on the
 golden garments; he stood and laved his hands and feet, and per-
 formed the first part of the rite of the morning continual burnt
 offering. He appointed another to complete it, while he received
 the blood and sprinkled it; he then went to burn incense and to
 trim the lamps, to offer the burnt offering, and to pour out the
 drink-offering: thus did he perform the rite of the whole-burnt
 offering, doing all according to the order thereof. Then spread they
 again the linen veil as at first: he then entered the chamber of
 Parvah in the sanctuary; he laved his hands and feet and put off
 his golden garments. He went forth and bathed, and put on the
 white garments, and laved his hands and feet. These garments were
 of fine linen from Pelusium, of the value of eighteen manim; most

¹ Jacob.

² Lev. viii. 35.

³ Lev. xvi. 12.

*And not before entering the holy place, as the Sadducees con-
 tended. Cf. T. B. *Yoma*, 18b-19b.

קחשק ישיבת אהלים ונמשך אחריו. בשר הנימי
 ית הוצאתה מחלציו. כלו ורע אמת ואין דפי: לשרתך
 אניתה לוי איש חסידה. להבדיל מגועו מקדש קדש
 קדשים. לקשור גור קדש ולעשות אורים. לישב
 בבקדה פנימה ימים שבועה: מחויבן אמנה שבוע קדם
 לעשור. מפרישים בהן הראש בדת והמלאים.
 Reader. מים עליו מי תשאת למחרו. וזרק מקטיר
 ומיטיב להתרגל בעבודה:

Cong. נלויים אליו נבונים ישישי שער. נואמים לו קרא
 נא בקיף. נגה תשיעי יעמידוהו בשער קדים. נוי ובחי
 יום לפניו יעבירו: סמך ביאת שמש צידו ימעיטו.
 סאב לבן פן בדרם יקרהו. סבי שבטו ללמד חפן
 יולכוהו. סמים לתמר בפנים אותו ישיעו. סמר
 בשרו והדמיע כי נחשד. סרו גם הם ובקה הגירו.
 שיח מדרש בפה ובכתב הגיון. סביביו ישגנו לעוררו
 עד תצות: עלצו תרום דשן בפנים ראשון. עוד יפסו
 לדשון פנימי ומנודה. עקב קטרת פים חדשים ישלשו.
 גרוף נתחים יחד פים הרביעי. עלה ברק השחר בנם
 הצופה. עליו פרשו (ו) מסך בוע להצנע. ערה סות
 טבל ועט והבים. עמד וקדש וקרץ תמיד השחרו
 פקד למרקו והוא קבל וזרק. פרש הקטיר והיטיב
 הקריב ונסך. פעלת כליל השלים ועש בסדר. פרשו
 סרין לבן עוד בבראשונה. פרוה בקדש שם קדש
 ופשט. פסע וטבל לבנים עט וקדש. פלויסים ערקם

beautiful they were and fit for him that ministered unto the King of glory. The High Priest's bullock was placed between the porch and the altar, facing the west, with its head turned towards the south.

Reader. He drew nigh unto it and, laying his hands upon its head, made confession of his transgressions, concealing naught in his bosom.

Reader and Cong. And thus did he say: O God,¹ I have sinned, I have committed iniquity, I have transgressed against thee, I and my household; I beseech thee by thy NAME, make thou atonement for the sins and for the iniquities and for the transgressions,² wherein I have sinned and committed iniquity and transgressed against thee, I and my household; as it is written in the Law of thy servant Moses, at thy glorious command, "For on this day shall atonement be made for you, to cleanse you: from all your sins, before the LORD—"

Cong. and Reader. And when the priests and the people that stood in the court heard the glorious and awful Name pronounced out of the mouth of the High Priest, in holiness and in purity, they knelt

The Congregation kneel.

and prostrated themselves and made acknowledgment, falling on their faces and saying, Blessed be his glorious, sovereign Name for ever and ever.

Reader. And he, in awe, prolonged the utterance of the Name, until they that said the blessing had ended it; to whom he said,—“Ye shall be clean.” And thou, in thy goodness, didst awaken thy mercy and forgavest thy pious servant.

Cong. He went forth to the east of the court, where two he-goats, taken of the congregation, were set. They were alike and equal, both in form and height, and stood ready for the atonement to be made for the iniquity of the backsliding daughter. Two lots that were made of gold were thrown together into a casket, from which he drew one lot for the Name most high, and one lot for the rocky steep. He cried

¹The High Priest pronounced the ineffable name of God.

²See Note IV., page 288.

מְנִים שְׁמוֹנֶה עָשָׂר. פְּאוּרִים לְשָׁרֵת בָּם לְמִלְךְ הַכְּבוֹד. פָּרוּ
מִצֵּב בֵּין אוֹלָם לְמִזְבֵּחַ. פָּנָיו יִמָּה וְרֹאשׁוֹ נִגְבֶּה מֵעַקְסָם.
Reader. פָּנֵשׁ וְסִמֵּךְ יָדָיו עַל רֹאשׁוֹ. פִּשְׁעָיו הוֹדָה וּבִתְבוּ
לֹא טָמֵן:

Reader and Cong. וְכֵן הָיָה אָמֵר. אָנָּה הַשֵּׁם. חֲטָאתִי.
עֲוִיתִי. פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי. אָנָּה בִשְׁם. כִּפֹּר
נָא. לְחַטָּאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלַפִּשְׁעִים. שְׁחַטָּאתִי. וְשַׁעֲוִיתִי.
וְשִׁפְשַׁעֲתִי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי. כִּפְתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָה
אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי:

Cong. and Reader. וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה.
בִּשְׁהִיו שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנוֹרָא מִפּוֹרֵשׁ יוֹצֵא
מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. הֵיוּ כּוֹרְעִים
The Congregation kneel.
וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאֹמְרִים בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Reader. וְאֵף הוּא הָיָה מִתְפַּנֵּן לְגִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנוֹגֵד
הַמְּבָרְכִים וְאֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ: וְאַתָּה בְּטוֹבָךְ מְעוֹרֵר
רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חֲסִידְךָ:

Cong. צַעֲד לִילֶךְ לוֹ לְמִזְרַח עֹזְרָה. צַמֵּד שְׁעִירִים שֵׁם
מִרוֹן עֲדָה. צַמּוּדִים אֲחִיִּים שׁוּיִם בְּתֹאֵר וּבִקְוָמָה.
צִגִּים לְכַפֵּר עוֹן בַּת הַשׁוֹבְבָה. צְהוּב חֲלָשִׁים טָרֵף
וְהַעֲלָה מִקֶּלְפִּי. צִנַּח וְהַגְרִיל לִשְׁם נְבוֹהָ וְלַצִּיּוֹק. צַעֲק

with a loud voice, A sin-offering unto the LORD. They that heard him answered by blessing thy Name. He tied a scarlet fillet about the head of the goat to be sent away, and set it toward the place whither it was to be let go. *Reader.* He passed on and came a second time nigh to his own bullock; he made confession unto our Rock of his iniquity and that of his tribe.

Reader and Cong. And thus did he say: O God, I have sinned, I have committed iniquity, I have transgressed against thee, I and my household and the sons of Aaron thy holy people. I beseech thee by thy NAME make thou atonement for the sins and for the iniquities and for the transgressions, wherein I have sinned and committed iniquity and transgressed against thee, I and my household and the sons of Aaron thy holy people; as it is written in the Law of thy servant Moses, at thy glorious command, "For on this day shall atonement be made for you, to cleanse you: from all your sins, before the LORD—"

Cong. and Reader. And when the priests and the people that stood in the court heard the glorious and awful Name pronounced out of the mouth of the High Priest, in holiness and in purity, they knelt

The Congregation kneel.

and prostrated themselves and made acknowledgment, falling on their faces and saying, Blessed be his glorious, sovereign Name for ever and ever.

Reader. And he, in awe, prolonged the utterance of the Name, until they that said the blessing had ended it; to whom he said,—“Ye shall be clean.” And thou, in thy goodness, didst awaken thy mercy and forgavest the tribe of thy ministers.

Cong. He took a sharp knife and killed the bullock as ordained; he received the blood in a bowl and gave it unto him that stirred it, to keep it fluid until the time for sprinkling, lest it should become thick and be unfit for the atonement rite. Plucking flaming coals from the altar, he took a light censer wrought of the gold

בְּקוֹל רֹם לִי חֲמָאֵת. צוֹתְתִיו עֵט לִי וּבָרְכוּ אֶת הָאֱלֹהִים.
 אֲבַע וְהוֹרִית קֶשֶׁר בְּרֹאשׁ הַמִּשְׁתַּלָּח. צִיָּתוֹ אִמֵּן נָגֵד
 בֵּית שְׁלוֹחַ. *Reader.* צֶלַח וּבֹא אֶצֶל פָּרוֹ שְׁנִית.
 צִחְתִּי וְשִׁלְמִתָּהוּ פָּנֵי צוֹר הַתְּעוּדָה:

Reader and Cong. וּבָרַךְ הָיָה אֲמֵר. אֲנִי הַשֵּׁם. חֲמָאֵתִי.
 עוֹיָתִי. פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוּשְׁךָ.
 אֲנִי בַשֵּׁם. כִּפָּר נָא. לַחֲטָאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלַפִּשְׁעִים.
 שְׁחָטָאֵתִי. וְשְׁעוֹיָתִי. וְשִׁפְשַׁעֵתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי
 אֶהְרֹן עִם קְדוּשְׁךָ. כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי

Cong. and Reader. וְהַבְהִינִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעוֹרָה.
 פִּשְׁתִּיו שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. מִפּוֹרֶשׁ
 יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִהְרָהּ. הֵיוּ מוֹרְעִים
The Congregation kneel.
 וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאֹמְרִים בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Reader. וְאֵף הוּא הָיָה מִתְכַּפֵּן לְגִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם פָּנֵי
 הַמְּבָרְכִים וְאֹמֵר לָהֶם תִּמְהָרוּ: וְאַתָּה בְּמוֹבָךְ מַעֲוִיר
 רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשִׁבְט מִשְׁרֵתֶיךָ:

Cong. קָח מֵאַכְלֵת תְּהִי וּשְׁחַטוּ בַּסֶּדֶר. קַבֵּל רֹם
 בְּמִנְחָה וְנִתְּנוּ לְמִמָּרֶם. קְרִישְׁתוֹ יָמָם עַד עַת הַיּוֹם
 קָמוּ. פֶּן יִהְיֶה וְתִעָדֵר פְּלִיחָה. קוֹת לֹחֲשׁוֹת תַּת בְּמִתְחַסֵּת

of Parvah, and fashioned with a thin receptacle and a long hand-piece, and cast three kabs of live coals therein: then they brought him a vessel loaded with the finest beaten incense. He took therefrom his two hands full and put it into a spoon; taking the censer in his right hand and the spoon in his left, he wended his way through the veils and drew near the staves of the ark; he set the censer between the staves and caused the smoke of the incense to ascend; he then came forth. Taking the blood from the priest that stirred it, he returned and stood between the staves. *Reader.* He dipped his finger into the blood and performed the atonement sprinklings; according to the ordained number of times did he sprinkle, once above, and seven times below.¹

Reader and Cong. And thus did he count: one: one and one: one and two: one and three: one and four: one and five: one and six: one and seven.

Cong. He came forth and left the vessel upon the pedestal; he killed the goat of the sin-offering, and received its blood in a holy vessel. *Reader.* He retraced his steps and stood in the appointed place before the ark: he performed the sprinklings of the atonement rite according as he did with the blood of the bullock.

Reader and Cong. And thus did he count: one: one and one: one and two: one and three: one and four: one and five: one and six: one and seven.

Cong. He again came without and left the vessel, and took the blood of the bullock: with hastened steps he went and stood outside the veil of separation. *Reader.* He performed the sprinklings before the veil according to the ordinance concerning the covering, and hastened to perform the sprinklings a second time with the blood of the goat.

Cong. He returned to mingle the blood of the two sacrifices wherewith he cleansed the golden altar, sprinkling it seven times upon the pure golden overlay, and putting it upon the four horns.

Reader. He hastened and came nigh unto the live goat: then made he confession unto God of the ignorant and presumptuous sins of the people.

¹ Lev. xvi. 14.

פְּרִיָּם. קָלָה וְגִלְדֵּךְ רַךְ וְאַרְוַכְתֵּךְ יְדֵי. קָדֵר לְתוֹכָהּ
שְׁלֹשֶׁת קַבִּין גָּחָלִים. קָרְבוּ לוֹ בָּזָךְ וְגִדּוּשֶׁת דָּקָה. קָלַט
וְחָפֶן וְהִרִיק לְתוֹךְ בָּזָךְ. קָפֵץ מִחֲמָה בְּיָמִין וּבָזָךְ
בְּשִׁמְאֵל. קִישׁ צִעְרֵי לְפָרְכוֹת וְקָרַב לְבָדִים. קָטַרַת
שֵׁם בִּינִימוֹ וְעֵשֶׂן וְיִצְאֵ: רוֹבָה מְמָרֶם מְנוּ נָטַל דָּם.
רָצָף וְנִכְנֶם וְקָם בֵּין שְׂדִים. *Reader.* רָצִי הַיּוֹת טָבֵל
וְהִצִּילָהּ בְּמִנְיָן. רוֹם מַעֲלָה אַחַת וּמִפְּסָה שִׁבְעָ: -

Reader and Cong. וּבִכְךָ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת.
אַחַת וְשִׁמְיָם. אַחַת וְשִׁלְשִׁי. אַחַת וְאַרְבָּעִי. אַחַת וְחֲמִשִּׁי.
אַחַת וְשֵׁשֶׁי. אַחַת וְשִׁבְעִי:

Cong. רֵץ וְהִנִּיחוֹ בִּבְנֵי וְשִׁחַט שְׁעִיר. רָצָה וְקָבַל דָּמוֹ
בְּאֵזֶן קֶדֶשׁ. *Reader.* רָגַל וְעֶמֶד מְקוֹם וְעוֹד אֶרֶץ. רָצָה
הַיּוֹת כְּמַעֲשֵׂה דָם פָּר:

Reader and Cong. וּבִכְךָ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת.
אַחַת וְשִׁמְיָם. אַחַת וְשִׁלְשִׁי. אַחַת וְאַרְבָּעִי. אַחַת וְחֲמִשִּׁי.
אַחַת וְשֵׁשֶׁי. אַחַת וְשִׁבְעִי:

Cong. רָהַט וְהִנִּיחוֹ וְדָם פָּר נָטַל. רָגְלֵי הַרִיץ וְצִג חוּץ
לְבִדְלָתוֹ. *Reader.* רָקַמִי פָּרְכַת יוֹ כְּמַשְׁפֵּט כְּפָרַת. רָנַשׁ
וְשָׁנָה וְהוֹה מִדָּם שְׁעִיר:

Cong. שָׁב וּבִלְלֵם וְחִטָּא מוֹבַח סְגוּר. שִׁבְעָ עַל מִתְרוֹ
וּבִקְרָנָיו אֲרָבָעִי. *Reader.* שָׁקַד וּבָא אֶצֶל שְׁעִיר הַחַי.
שָׁנִיז עִם וְהוֹדוּ יוֹדָה לְאֵל:

Reader and Cong. And thus did he say: O God, thy people, the house of Israel, have sinned, they have committed iniquity, they have transgressed against thee; I beseech thee by thy NAME make thou atonement for the sins and for the iniquities and for the transgressions, wherein thy people, the house of Israel, have sinned and committed iniquity and transgressed against thee; as it is written in the Law of thy servant Moses, at thy glorious command, "For in this day shall atonement be made for you, to cleanse you: from all your sins, before the LORD—"

Cong. and Reader. And when the priests and the people that stood in the court heard the glorious and awful Name pronounced out of the mouth of the High Priest, in holiness and in purity, they knelt

The Congregation kneel.

and prostrated themselves and made acknowledgment, falling on their faces and saying Blessed be his glorious, sovereign Name for ever and ever.

Reader. And he, in awe, prolonged the utterance of the Name, until they who said the blessing had ended it, to whom he said—"Ye shall be clean." And thou, in thy goodness, didst awaken thy mercy and forgavest the congregation of Jeshurun.

Cong. He sent the goat away by the hand of a man that was in readiness unto the rock-bound wilderness, that it should bear the stain of the iniquity of this people unto a solitary land; he drove it over the edge of the rock, and rolling over in its fall, its bones were shattered like the breaking of a potter's vessel. The High Priest took a sharp knife and cut up the bullock and goat of the sin-offerings, and took away the inward parts that were to be burnt upon the altar: and the parts that were to be burnt without the camp did he hang up; he then read aloud the portions of the Law for the day, laved his hands and feet and put off the linen garments; he bathed a third time, put on the golden garments and laved his hands and feet. He took his own ram and the ram of the people and offered them for a burnt offering; the fat of the sin offering and the additional sacrifices he offered according to the statute; again he laved his hands and feet, put off the golden garments, bathed and laved his hands and feet, put on the white linen garments and entered the Holy of Holies. He brought out the vessels he had used for the incense, and laved his hands and feet; he then put off the white garments he had worn and put them away for ever:

Reader and Cong. וכך היה אמר. אָנָּה הַשֵּׁם. הַטָּאוי.
עוֹ. פִּשְׁעוֹ לִפְנֵיךָ עֲמִיד בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָנָּה בִּשְׁם. כִּפֹּר
נָא. לַחַטָּאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלַפִּשְׁעִים. שְׁחַטָּאוי. וְשַׁעוֹי.
וּשְׁפִשְׁעוֹ לִפְנֵיךָ עֲמִיד בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּפְתּוֹב. כִּתְּנוֹת
מִשָּׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי כִּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְמַחַר אֲתָתֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יי

Cong. and Reader. וְהַכְרִיזוּ וְהָעֵם הַעֲמִידִים בְּעֹרֶה.
בְּשִׁהִיו שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּקְבֵּר וְהַנּוֹרָא מְפֹרֵשׁ יוֹצֵא
מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. הֵיוּ כּוֹרְעִים
The Congregation kneel.
וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאֹמְרִים בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:

Reader. וְאֵף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנוֹד
הַמְּבָרְכִים וְאֹמֵר לָהֶם תִּתְהַרְרוּ: וְאַתָּה בְּמוֹבָךְ מְעֹרֵר
רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲרַת יִשְׂרָאֵל:

Cong. שִׁנְנוּ בְּיַד אִישׁ עֲתִי לְמַדְבַּר עוֹ. שְׁמִיץ בְּחִמִּי וּ
שִׂאת לְנוֹרָה. שֶׁן סָלַע הִדְפּוֹ וְנִלְגַל וַיִּרְדֵּי. שִׁבְרוּ עֲצָמָיו
כְּנֹפֶץ כְּלִי יוֹצֵר. שְׁחוּזָה אָחוּ פֶּר וְשַׁעִיר קָרַע. שִׁלַּח
אֲמֹרִים וְגִוִּיּוֹת קָלַע לְשֹׁרוֹתָי. שָׂאג סִדְרֵי יוֹם קָדֵשׁ
וּפִשְׁטִי. שִׁלַּח וְטָבַל פְּזִים עִט וְקָדֵשׁ: תִּכְבֵּה וְעֵשׂ אֵילָן
וְאֵיל עֵם. תִּרְבֵּה חֲטָאֹת וּמוֹסָפִין הַקְרִיב כַּחֲקִי. תִּרְ וְקָדֵשׁ
פִּשְׁטִי טָבַל וְקָדֵשׁ. תִּכְרִיךְ בָּדִים עִט וְנִכְנֵם לְדַבְרֵי.
תִּכְוֶנֶת כְּלִי קִטְרֶת הוֹצֵיא וְקָדֵשׁ. תִּלְבָּשֶׁת מְדִי

he again bathed, put on the golden garments, and laved his hands and feet: he then offered the continual burnt offering of the afternoon, burnt the incense, and lighted the lamps. (The service being then ended, he laved his hands and feet; thus did he bathe five times and laved his hands and feet ten times. Lo! his face was radiant as the sun when he goeth forth in his might, rejoicing as he appeared girded and robed in his garments of honour. A perfect people conducted the faithful messenger to his home: they rejoiced at the good tidings, that the fillet, red as scarlet, had become like snow: they were decked with salvation and clad with the robe of righteousness: a cry of triumph rose, a song of joy and gladness. The clouds on high distilled and dropped their dew; the furrows of the field ran with water, and the land yielded her increase. They that gathered in of the seed of peace, gave thanks; they that bare the sheaves, declared God's praise in melody; the nethermost parts of the glorious earth gave forth music, and shewed forth his righteousness to troops travelling by the way. Verily the messenger had fulfilled the hope of them that sent him; their hope had come as the cool breeze from a snow-clad land on the day of harvest. They were washed from their uncleanness, they were cleared from the taint of their pollution; they laved their hands in purity, yea, they were made perfect and whole; to make known that he that cleanseth them is the fountain of living waters; he that purifieth them is the well of Israel, whose waters never fail. In whiteness and innocence they were made wholly clean; they were made new, even as mercy is new every morning; they were cleansed from every stain; the high praises of God were in their throat, singing was on their tongue, in their mouth a new song. They rejoice in dread, and serve in awe the Holy One of Israel, the Sanctifier of holy beings; they utter joyful song with the timbrel and cymbal, playing on stringed instruments and singing sweet psalmody. They cling to the mighty right hand that is exalted and full of righteousness, and lo! it upholdeth them altogether. They are drawn near and enter into his gates exulting; joy and everlasting gladness overtake them on their path. They triumph and rejoice in his Name all the day; they are made exceeding glad in his presence.

Reader. The splendour of their light breaketh forth as the morning; they lift up their voice, they exult in the majesty of the everlasting Rock. Happy is the people, that is in such a case; happy is the people, whose God is the Lord.

הפשיט וגנו נצח. תרגל וטבל תרועים עט וקדש.
 תמיד הסדיר ותמר וגרות העלה. תכל עבודת יד
 ורגל קדש. תמם טבילות חמש וקדושים עשרה.
 תאר מנחתו בצאת השמש בגבורה. תקף ודץ ועטה
 בגדי הונו. תמה תלזה ציר נאמן לבית. תגל בהתפטר
 השלג אדם תולע. תעדה ישע תעטה מעיל צדקה.
 תפיק צהלה תביע דיץ ותדוה. תלולי רום הרעיפו
 וריוף טלם. תלמי שרי רוו תת יבולם. תודה נחנו
 אוספי גרע שלום. תהלה בשרו נושאי אלקמות ברגן.
 תחתיות ארץ צבי וגמר שמעו. תנו צדקותיו תצן הולכי
 נתיבות. תקנות שולחיו אמון לא אכזב. תחלקתם בצנת
 שלג ביום קציר: מצואתם רחצו משנת צחנתם ופוי.
 שלמים תמימים בבר בפיומו וכוני. להגיד כי מטהרם
 מקור מים חיים. מקנה ישראל מנקם מים נאמנו:
 במהר ובנקיון ינקו ויטהרו. יחדשו בחדשי בקרים
 מבתם יצחצחו. רוממות אל יהנו בגרונם. בלשונם
 רן בפיו שיר חדש. יגילו ברעד ועברו. ביראה:
 קדוש ישראל מקדש קדושים. לשנן לרגן לתופף
 ולצלצל. ולנצח בגנינות ולתנעים וגמר. נחבקים בעו
 ימין רוממה. יחד נתמכים במלאה צדק. משוכים
 לבא שעריו ברננה. וששון ושמחה ישינו נצח. ששים
 ונגלים בשמו כל היום: חדים בשמחה את פניו.
 Reader. ויו אורם בשחר יבקע. קולם ישאו וירנו בגאון
 צור עולמים: אשרי העם שבה לו. אשרי העם
 שני אלהיו:

The High Priest also made a festive day for all his friends, after that he had entered the holy place in peace, and had come forth in perfect peace. And thus was the prayer of the High Priest upon the Day of Atonement when he came out of the Holy of Holies in perfect peace:

May it be thy will, O Lord our God and the God of our fathers, that this year that hath now arrived may be unto us and unto all thy people, the house of Israel, a year of plenteous store; a year of blessings; a year of good decrees from thee; a year of corn, wine and oil; a year of enlargement and prosperity; a year of assembling in thy sanctuary; a year of abundance; a year of happy life from thee; a year of dew and rain and warmth; a year in which the precious fruits shall ripen; a year of atonement for all our iniquities; a year in which thou wilt bless our bread and our water; a year of trading and merchandise; a year in which we may enter our holy Temple; a year of plenty; a year of happiness; a year in which thou wilt bless the fruit of the womb and the fruit of our land; a year in which thou wilt bless our going out and our coming in; a year in which thou wilt save our assembly; a year in which thy mercies shall be moved toward us; a year of peace and tranquillity; a year in which thou mayest bring us up rejoicing to our land; a year in which thou wilt open unto us thy good treasury; a year in which thy people, the house of Israel, may not be in need of support, one from the other, nor from another people, in that thou wilt set a blessing upon the work of their hands.

And for the inhabitants of Sharon he prayed: may it be thy will, O Lord our God and God of our fathers, that their houses may not become their graves.

Reader. In truth how glorious was the High Priest as he came forth from the Holy of Holies in perfect peace.

As the brightness of the vaulted canopy of heaven,

Cong. after each line: Was the countenance of the priest.

As lightnings flashing from the splendour of the Chayoth,

ויום טוב היה עושה כהן גדול לכל אלהיו בשונכם
בשלוש ויצא בשלום בלי פגע: וכך היתה תפלתו של
כהן גדול ביום מקדשים בצאתו מבית קדש הקדשים
בשלום בלי פגע.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל.
שנת אסם. שנת ברכה. שנת גזרות טובות מלפניך.
שנת דגן תירוש ויצהר. שנת הרקחה והצלחה. שנת
ועוד בית מקדשך. שנת וול. שנת חיים טובים מלפניך.
שנה שלולה וגשומה אם שחונה. שנת ימתיקו מגדים
את חנוכתם. שנת כפרה על כל עונותינו. שנת לחמנו
ומימינו תברך. שנת משא ומתן. שנת נבוא לבית
מקדשנו. שנת שבע. שנת ענג. שנת פרי במגנו ופרי
אדמתנו תברך. שנת צאתנו ובואנו תברך. שנת
קהלנו חושיע. שנת רחמך יקמרו עלינו. שנת שלום
ושלום. שנה שתעלנו שמחים לארצנו. שנת אוצרך
הטוב תפתח לנו. שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל
זה לזה ולא לעם אחר בתתך ברכה במעשה ידיהם:
ועל אנשי השרון היה אמר. יהי רצון מלפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו שלא יעשו בתיבהם קבריהם:

Reader. אמת מה נהדר היה כהן גדול בצאתו

מבית קדשי הקדשים בשלום בלי פגע:

Congregation.

מראה כהן:

מראה כהן:

Reader

באהל הנפתח בברי מעלה.

בברקים היוצאים מזיו החיות.

AFTERNOON SERVICE

The Ark is opened.

And it came to pass, when the ark set forward, that Moses said: Rise up, O Lord, and let thine enemies be scattered, and let them that hate thee flee before thee. For out of Zion shall go forth the Law, and the word of the Lord from Jerusalem.

Blessed be he who in his holiness hath given the Law unto his people Israel.

A Scroll of the Law is taken from the Ark.

Reader. Magnify the Lord with me, and let us exalt his Name together.

Cong. Thine, O Lord, are greatness and power, glory, victory and majesty; for all that is in the heaven and in the earth is thine: thine is sovereignty, O Lord, and pre-eminence supreme. Exalt ye the Lord our God and worship at his footstool: holy is he. Exalt ye the Lord our God, and worship at his holy mount; for the Lord our God is holy.

Reader. May the Father of compassion have mercy upon a people that have been borne aloft by him. May he remember the covenant with the patriarchs; may he deliver our souls from evil hours, curb the evil inclination in them that have been carried by him, and graciously grant us an everlasting deliverance, and fulfil our desires in the measure of his goodness, salvation and mercy.

The Scroll being placed upon the reading-desk, the Reader says:

And may his Kingdom soon be revealed and made manifest unto us; and may he have compassion upon our remnant and the remnant of his people, the house of Israel, for grace and kindness, mercy and favour; and let us say,

מנחה ליום כפור

The Ark is opened.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפָּצוּ אִבְרִיךְ
וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיד מִפְּנֵיךְ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְיָ
מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ:

A Scroll of the Law is taken from the Ark.

Reader. נִדְּלוּ לִי אֶתִּי וְנִרְמְמָה שְׁמוֹ יְהוָה:

Cong. לָךְ יְיָ הַגִּדְלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפַּאֲרָת וְהַנְצַחַת וְהַהוֹדוּ
כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׁא לְכָל
לְרֹאשׁ: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוּם רַגְלֵי קְדוֹשׁ
הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

Reader. אֵב הַרְחָמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוּר בְּרִית
אִיתָנִים וַיַּצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת וַיַּנְעֵר
בְּיָצֵר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים
וַיַּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

The Scroll being placed upon the reading desk, the Reader says:

וְתִגְלָה וְתִרְאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזֶמֶן קָרוֹב וַיַּחֲזֵן
פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

Amen. Ascribe ye all greatness unto our God, and render honour to the Law. Stand forth—

The Reader here names the person who is first called to the reading of the Law.

Blessed be he, who in his holiness hath given the Law unto his people Israel. The Law of the Lord is perfect, restoring the soul: the testimony of the Lord is sure, making wise the simple. The statutes of the Lord are right, rejoicing the heart: the commandment of the Lord is pure, enlightening the eyes. The Lord will give strength unto his people; the Lord will bless his people with peace. As for God, his way is perfect: the word of the Lord is tried; he is a shield unto all that trust in him.

Cong. and Reader. And ye that cleave unto the Lord your God are alive every one of you this day.

Each person who is called to the reading of the Law says the following blessing:

Bless ye the Lord, who is blessed.

Congregation:

Blessed be the Lord, who is blessed for ever and evermore.

He repeats the response of the Congregation, and continues:

Blessed art thou, O Lord our God, King of the Universe, who hast chosen us from all peoples, and hast given us thy Law. Blessed art thou, O Lord, giver of the Law.

After the reading of a section of the Law, he says the following blessing:

Blessed art thou, O Lord our God, King of the Universe, who hast given us the Law of truth, and hast planted everlasting life in our midst. Blessed art thou, O Lord, giver of the Law.

וְלִרְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבֹ נִדְּל לֵאלֹהֵינוּ וְהֵט
כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קָרְבִּי יַעֲמֹד

The Reader here names the person first called to the reading of the Law.

בְּרוּךְ שְׁנָתָן תּוֹרָה לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲרוּת יי נֶאֱמָנָה מְחַכֶּמֶת פִּתּוּי:
פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְחֵי לֵב מְצֹת יי בְּרָה מְאִירַת
עֵינָיו: יי עֹד לַעֲמֹד יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
הָאֵל תָּמִיד דָּרְכּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מְגֵן הוּא לְכֹל
הַחֲסִידִים בּוֹ:

Congregation and Reader:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

Each person who is called to the reading of the Law says the following

Blessing:

בָּרְכּוּ אֵת יי הַמְּבָרֵךְ:

Congregation:

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

He repeats the response of the Congregation, and continues:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

After the reading of a Section of the Law, he says the following Blessing:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם נִשְׁמַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

• Leviticus xviii. *Morality*

And the Lord spake unto Moses, saying: Speak unto the children of Israel, and say unto them, I am the Lord your God. After the doings of the land of Egypt, wherein ye dwelt, shall ye not do: and after the doings of the land of Canaan, whither I bring you, shall ye not do; neither shall ye walk in their statutes. Ye shall do my judgments, and keep my statutes, to walk therein: I am the Lord your God. Ye shall therefore keep my statutes, and my judgments; which if a man do, he shall live in them: I am the Lord. None of you shall approach to any that is near of kin to him, to uncover their nakedness: I am the Lord. The nakedness of thy father, even the nakedness of thy mother, shalt thou not uncover: she is thy mother; thou shalt not uncover her nakedness. The nakedness of thy father's wife shalt thou not uncover: it is thy father's nakedness. The nakedness of thy sister, the daughter of thy father, or daughter of thy mother, whether she be born at home, or abroad, even their nakedness thou shalt not uncover. The nakedness of thy son's daughter, or of thy daughter's daughter, even their nakedness thou shalt not uncover: for theirs is thine own nakedness. The nakedness of thy father's wife's daughter, begotten of thy father, she is thy sister: thou shalt not uncover her nakedness. Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's sister: she is thy father's near kinswoman. Thou shalt not uncover the nakedness of thy mother's sister; for she is thy mother's near kinswoman. Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's brother: thou shalt not approach to his wife; she is thine aunt. Thou shalt not uncover the nakedness of thy daughter-in-law: she is thy son's wife; thou shalt not uncover her nakedness. Thou shalt not uncover the nakedness of thy brother's wife: it is thy brother's nakedness. Thou shalt not uncover the nakedness of a woman and her daughter; thou shalt not take her son's daughter, or her daughter's daughter, to uncover her nakedness: they are near kinswomen; it is enormity. And thou shalt not take a woman to her sister: to be a rival to her,

¹ See Note VI., page 289.

ויקרא יח

וידבר יהוה אל־משה לאמר: ויבר אל־בני ישראל
 ואמרת אל־הם אני יהוה אל־היכם: כמעשה ארץ־מצרים
 אשר ישבתם־בה לא תעשו וכמעשה ארץ־כנען אשר
 אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו:
 את־משפטי תעשו ואת־חקתי תשמרו ללכת בהם אני
 יהוה אל־היכם: ושמרתם את־חקתי ואת־משפטי אשר
 יעשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה: איש איש
 אל־כל־שאר בשורו לא תקרבו לגלות ערוה אני
 יהוה: ערות אביו וערות אמו לא תגלה אמן
 הוא לא תגלה ערוה: ערות אשת־אביו לא
 תגלה ערות אביו הוא: ערות אחותו בת־אביו
 או בת־אמו מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה
 ערוה: ערות בת־בנה או בת־בתה לא תגלה ערוה
 כי ערוה הנח: ערות בת־אשת אביו מולדת
 אביו אחותו הוא לא תגלה ערוה: ערות
 אחות־אביו לא תגלה שאר אביו הוא: ערות
 אחות־אמו לא תגלה כי־שאר אמו הוא: ערות
 אחי־אביו לא תגלה אל־אשתו לא תקרב ודחתה
 הוא: ערות בלחה לא תגלה אשת בנה הוא לא
 תגלה ערוה: ערות אשת־אחיו לא תגלה
 ערות אחיו הוא: ערות אשה ובתה לא תגלה
 את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא תקח לגלות ערוה
 שארה הנח ומה הוא: ואשה אל־אחותה לא תקח לצרר

to uncover her nakedness, beside the other in her life-time. And unto a woman separated by her uncleanness thou shalt not approach to uncover her nakedness. And thou shalt not lie carnally with thy neighbour's wife, to defile thyself with her. And thou shalt not let any of thy seed pass through the fire to Molech, and shalt not profane the Name of thy God: I am the Lord. Thou shalt not lie with mankind, as with womankind: it is abomination. And thou shalt not lie with any beast to defile thyself therewith: neither shall any woman stand before a beast to lie down thereto; it is confusion. Defile not ye yourselves in any of these things: for in all these the nations are defiled which I cast out before you. And the land is defiled; therefore I do visit the iniquity thereof upon it: and the land vomiteth out her inhabitants. Ye shall therefore keep my statutes and my judgments, and shall not commit any of these abominations: neither the home-born, nor the stranger that sojourneth among you. For all these abominations have the men of the land done, which were before you: and the land is defiled. That the land vomit not you out also, when ye defile it, as it vomited out the nations that were before you. For whosoever shall commit any of these abominations, even the souls that commit them shall be cut off from among their people. Therefore shall ye keep my charge, that ye commit not any one of these abominable customs, which were committed before you, and that ye defile not yourselves therein: I am the Lord your God.

The Scroll is held up and the Congregation say:

And this is the Law which Moses set before the children of Israel, according to the command of the Lord by the hand of Moses. It is a tree of life to them that lay hold of it, and happy is every one that retaineth it. Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace. Length of days is in its right hand; in its left hand are riches and honour. It pleased the Lord for the sake of his righteousness to magnify the Law and to make it honourable.

DD

לגלות ערותה עליה בתייה: ואל-אשה בנדת טמאתה
לא תקרב לגלות ערותה: ואל-אשת עמיתך לא-תתן
שכבתך לזרע לטמא-רבה: ומזרעך לא-תתן
להעביר למלך ולא תחלל את-שם אלהיך אני יהוה:
ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל-
בהמה לא-תתן שכבתך לטמאה-רבה ואשה לא-תעמד
לפני בהמה לרבעה תכל הוא: אל-תטמאו בכל-אלה
כי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלח מפניכם:
ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את-
ישביה: ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא
תעשו מכל התועבת האלה האזרת והגר הגר בתוכם:
כי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם
ותטמא הארץ: ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: כי כל-אשר
יעשה מכל התועבת האלה ונקרתו הנפשות העשות
מקרב עם: ושמרתם את-משמרתתי לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר געשו לפניכם ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם:

The Scroll is held up and the Congregation say:

וואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על
פי יי ביד משה: עץ חיים היא למחויקים בה ותמכה
מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ
ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי תפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאריר:

Blessed art thou, O Lord our God, King of the Universe, who hast chosen good prophets, and hast found pleasure in their words, which were spoken in truth. Blessed art thou, O Lord, who hast chosen the Law, and Moses thy servant, and prophets of truth and righteousness.

Obedience
Jonah.

Now the word of the Lord came unto Jonah the son of Amittai, saying: Arise, go to Nineveh, that great city, and cry against it; for their wickedness is come up before me. But Jonah rose up to flee unto Tarshish from the presence of the Lord, and went down to Joppa; and he found a ship going to Tarshish; so he paid the fare thereof, and went down into it, to go with them unto Tarshish from the presence of the Lord. But the Lord sent out a great wind into the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship was like to be broken. Then the mariners were afraid, and cried every man unto his god, and cast forth the wares that were in the ship into the sea, to lighten it of them; but Jonah was gone down into the innermost parts of the ship: and he lay, and was fast asleep. So the shipmaster came to him, and said unto him, What meanest thou, O sleeper? arise, call upon thy God, if so be that God will think upon us, that we perish not. And they said every one to his fellow, Come, let us cast lots, that we may know for whose cause this evil is upon us; so they cast lots, and the lot fell upon Jonah. Then said they unto him, Tell us, we pray thee, for whose cause this evil is upon us; what is thine occupation, and whence comest thou? what is thy country, and of what people art thou? and he said unto them, I am an Hebrew; and I fear the Lord, the God of heaven, which hath made the sea and the dry land. Then were the men exceedingly afraid, and said unto him, Why hast thou done this? For the men knew that he fled from the presence of the Lord, because he had told them. Then said they unto him, What shall we do unto thee, that the sea may be calm unto us? For the sea wrought,

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת. ברוך אתה
יי הבורר בתורה ובמשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי
האמת ואדק:

ויהי דבר יהוה אליזנה בראמתי לאמר: קום לך
אלנינה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם
לפני: ויבם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד
יפו וימצא אניה. באה תרשיש וימן שקרה וירד בה
לבוא עמם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה הטיל רוח
גדולה אליהם ויהי סער גדול ביים והאניה חשבה
להשבר: וייראו המלחים ויזעקו איש אל-אלהיו ויטלו
את הכלים אשר באניה אליהם להקל מעליהם ויונה
ירד אל-ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב אליו
רב החבל ויאמר לו מה-לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: ויאמרו
איש אל-רעהו לבו ונפילה גורלות ונרעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על-יונה:
ויאמרו אליו הנדדה-נא לנו באשר למי-הרעה הזאת
לנו מה-מלאמתך ומאין תבוא מה ארצך ואי-מנה עם
אתה: ויאמר אליהם עברי אנכי ואת-יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר-עשה את-הים ואת-היבשה:
וייראו האנשים וראו גדולה ויאמרו אליו מה-זאת
עשית כי-ידעו האנשים כי-מלפני יהוה הוא ברח כי
אניד להם: ויאמרו אליו מה-נעשה לך וישתק הים

and was tempestuous. And he said unto them, Take me up, and cast me forth into the sea; so shall the sea be calm unto you: for I know that for my sake this great tempest is upon you. Nevertheless the men rowed hard to bring it to the land; but they could not: for the sea grew more and more tempestuous against them. Wherefore they cried unto the Lord, and said, We beseech thee, O Lord, we beseech thee, let us not perish for this man's life, and lay not upon us innocent blood: for thou, O Lord, hast done as it pleased thee. So they took up Jonah, and cast him forth into the sea: and the sea ceased from her raging. Then the men feared the Lord exceedingly, and they offered a sacrifice unto the Lord, and made vows.

And the Lord had prepared a great fish to swallow up Jonah; and Jonah was in the belly of the fish three days and three nights. Then Jonah prayed unto the Lord his God out of the fish's belly. And he said, I cried by reason of mine affliction unto the Lord, and he answered me; out of the belly of hell cried I, and thou heardest my voice. For thou hadst cast me into the deep, in the heart of the seas; and the flood compassed me about; all thy billows and thy waves passed over me. And I said, I am cast out from before thine eyes; yet I will look again toward thy holy temple. The waters compassed me about, even to the soul; the deep was round about me: the weeds were wrapped about my head. I went down to the bottoms of the mountains; the earth with her bars was about me for ever: yet hast thou brought up my life from the pit, O Lord my God. When my soul fainted within me, I remembered the Lord: and my prayer came in unto thee, into thine holy temple. They that regard lying vanities forsake their own mercy. But I will sacrifice unto thee with the voice of thanksgiving; I will pay that which I have vowed; salvation is of the Lord. And the Lord spake unto the fish, and it vomited out Jonah upon the dry land.

And the word of the Lord came unto Jonah the second time, saying, Arise, go unto Nineveh, that great city, and

מַעֲלִינוּ כִּי הַיּוֹם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי
וְהַטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי
בְשָׁלִי הִסָּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם: וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים
לְהָשִׁיב אֶל־הַיָּבֵשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר
עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֹאכְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־חַתָּן עֲלֵינוּ דָּם נִקְיָא כִּי
אַתָּה יְהוָה בְּאִשֶּׁר חִפְצָתָ עָשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיִּטְלֻהוּ
אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מוֹעֵפוֹ: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּדְּאוּ
גְדוּלָּה אֶת־יְהוָה וַיִּקְבְּחוּ וַיִּבְחֻּ וַיִּדְּאוּ לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים:

וַיֵּמֶן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלַע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעֵי
הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־
יְהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעֵי הַדָּגָה: וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִמֶּמֶן שְׂאוּל שׁוּעָתִי שְׂמַעַת קוֹלִי:
וַתִּשְׁלִכֵנִי מִצוּלָה בַּלֵּב יָמִים וַיִּהְיֶה יִסְבֵּבֵנִי כָּל־מִשְׁפָּרִיד
וַיִּנְלִךְ עָלַי עֲבָרוֹ: וְאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֵד
אוֹסִיף לְהַפִּיט אֶל־הַיָּם כָּדָשָׁךְ: אֶפְפוּנִי מִיָּם עַד־נֶפֶשׁ
הָהוּם יִסְבֵּבֵנִי סוּף חָבוּשׁ לְרַאשֵׁי: לְקַצְבֵּי הָרִים יִרְדְּתִי
הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ בְּעָדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה
אֱלֹהֵי: בְּהַחֲטָאָה עָלַי נֶפֶשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָרַתִּי וְתָבוֹא
אֵלַי תַּפְלָתִי אֶל־הַיָּם כָּדָשָׁךְ: מִשְׁמָרִים הַבְּלִי־שׁוֹא
חֲסִדִּים יַעֲזוּבוּ: וְאֲנִי בְּקוֹל תוֹדָה אוֹבַחְתִּי־לָךְ אֲשֶׁר נִגְרַתִּי
אֶשְׁלֶמָה יִשׁוּעָתָה לַיהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה לָדָג וַיִּקָּא אֶת־
יוֹנָה אֶל־הַיָּבֵשָׁה:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לְאָמְרוֹ: וְכֹּס לָךְ אֶל־

יחזיר *

preach unto it the preaching that I bid thee. So Jonah arose, and went unto Nineveh, according to the word of the Lord; now Nineveh was an exceeding great city of three days' journey. And Jonah began to enter into the city a day's journey, and he cried, and said, Yet forty days, and Nineveh shall be overthrown. And the people of Nineveh believed God, and proclaimed a fast, and put on sackcloth, from the greatest of them even to the least of them. For word came unto the king of Nineveh, and he arose from his throne, and he laid his robe from him, and covered him with sackcloth, and sat in ashes. And he caused it to be proclaimed and published through Nineveh by the decree of the king and his nobles, saying: Let neither man nor beast, herd nor flock, taste any thing: let them not feed, nor drink water. But let man and beast be covered with sackcloth, and cry mightily unto God: yea, let them turn every one from his evil way, and from the violence that is in their hands. Who knoweth whether God will turn and repent, and turn away from his fierce anger, that we perish not? And God saw their works, that they turned from their evil way: and God repented of the evil, that he had said that he would do unto them; and he did it not.

But it displeased Jonah exceedingly, and he was very angry. And he prayed unto the Lord, and said, I pray thee, O Lord, was not this my saying, when I was yet in my country? Therefore I fled before unto Tarshish: for I knew that thou art a gracious God, and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repentest thee of the evil. Therefore now, O Lord, take, I beseech thee, my life from me; for it is better for me to die than to live. Then said the Lord, Doest thou well to be angry. So Jonah went out of the city, and sat on the east side of the city; and there made him a booth, and sat under it in the shadow, till he might see what would become of the city. And the Lord God prepared a gourd,¹ and made it to come up over Jonah, that it might be a shadow over his head, to deliver

¹ *Kikayon*, a plant of luxurious foliage.

וַיְנַהֵג הָעִיר הַגְּדוּלָּה וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר־
 אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ: וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־יְנִינָה כְּדָבָר יְהוָה
 וַיְנִינָה הָיְתָה עִיר־גְּדוּלָּה לְאֱלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים:
 וַיַּחֲלֵ יוֹנָה לָבוֹא בָעִיר מִהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
 עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַיְנִינָה נִהְפָּכְתָּ: וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי יְנִינָה
 בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוּלָם וְעַד־קִטְמָם:
 וַיַּעַן הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ יְנִינָה וַיָּקָם מִבֶּסֶאוֹ וַיַּעֲבֹר אֶדְרֵתוֹ
 מֵעָלָיו וַיְכַסּוּ שֹׁק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֶפֶס: וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּיְנִינָה
 מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיְגַדְּלוּ לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבֶּקֶר
 וְהַצֹּאן אֶל־יִטְעֻמוֹ מֵאוֹמָה אֶל־יָרְעוּ וּמִיָּם אֶל־יִשְׁתּוּ:
 וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים
 בַּחֲנוּקָה וַיָּשֻׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הִרְעָה וּמִן־הַחֶמֶס אֲשֶׁר
 בִּכְפִיָּהֶם: מִי־יִדְרַע יָשׁוּב וּנְחָם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מִחֲרוֹן אָפוֹ
 וְלֹא נֹאכַד: וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ
 מִדְּרָכָם הִרְעָה וַיִּנְחָם הָאֱלֹהִים עַל־הִרְעָה אֲשֶׁר־דָּבָר
 לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

וַיִּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְּדוּלָּה וַיִּתֵּר לוֹ: וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה הִלּוּא־וֹנָה דָּבָרִי עַד־הַיּוֹתִי עַל־אֲדָמָתִי
 עַל־כֵּן קִבַּמְתִּי לְבָרֵךְ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יִדְעָתִי כִּי אַתָּה אֵל־
 חַי וְרוּחַם אֶרֶץ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְנָחָם עַל־הִרְעָה:
 עָתָה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיִּי:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּיטָב תִּרְהָ לָּךְ: וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר
 וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סִפָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ
 בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה מִה־יְהוָה בָּעִיר: וַיִּמָּן יְהוָה־אֱלֹהִים
 מִקִּיּוֹן גִּעַל מַעַל לַיּוֹנָה לַהֲיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל

him from his evil case; so Jonah was exceeding glad of the gourd. But God prepared a worm when the morning rose the next day, and it smote the gourd that it withered. And it came to pass, when the sun did arise, that God prepared a vehement east wind; and the sun beat upon the head of Jonah, that he fainted, and desired for himself to die, and said, It is better for me to die than to live. And God said to Jonah, Doest thou well to be angry for the gourd? And he said, I do well to be angry, even unto death. Then said the Lord, Thou hast had pity on the gourd, for the which thou hast not laboured, neither madest it grow, which came up in a night, and perished in a night. And should not I spare Nineveh, that great city, wherein are more than six-score thousand persons that cannot discern between their right hand and their left hand, and also much cattle?

Micah vii. 18-20.

Who is a God like unto thee, that pardoneth iniquity, and passeth by the transgression of the remnant of his heritage? he retaineth not his anger for ever, because he delighteth in mercy. He will turn again, and have compassion upon us; he will subdue our iniquities; and thou wilt cast all their sins into the depths of the sea. Thou wilt perform truth to Jacob, and mercy to Abraham, as thou hast sworn unto our fathers from the days of old.

Blessed are thou, O Lord our God, King of the Universe, Rock of all worlds, righteous throughout all generations, O faithful God, who sayest and doest, who speakest and fulfilllest, whose words are all truth and righteousness. Faithful art thou, O Lord our God, and faithful are thy words, and not one of thy words shall return void; for thou art a faithful and merciful God and King. Blessed art thou, O Lord God, who art faithful in all thy words.

לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמתה גדולה: וימן
האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את-הקיקיון
ויבש: ויהי בנרם השמש וימן אלהים רוח קדים
חרישית ותך השמש על-ראש יונה ויתעלה וישאל את
נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי: ויאמר אלהים
אל-יונה הטיב תרה-לך על-הקיקיון ויאמר הטיב
תרה-לי ערמות: ויאמר יהוה אתה חסד על-הקיקיון
אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו שבן-לילה היה ובן
לילה אבר: ואני לא אחוס על-ניגונה העיר הגדולה
אשר ישבה הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר
לא-ידע בין-ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

מיכה ז' י"ח - כ"

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֵינַי וְעֵבֶר עַל־פֶּשַׁע לְשׂאֲרִית
נָחֲלָתוֹ לֹא־יִחְזֹק לְעַר אָפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
יִרְחֲמֵנו יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצְלוֹת יָם בַּל־חַטָּאֵהֶם:
תָּתֵן אִמָּתָ לִיעֹלָב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת
לְאַבְתָּנוּ מִיָּמֵי קָדֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים
צָדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֵמָן הַאֲמֵר וְעוֹשֶׂה הַמִּדְבָּר
וּמְקַנֵּם שָׂבֵל דְּבָרָיו אִמָּת וְצָדִק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא
יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה
יי הָאֵל הַנָּאֵמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

Have mercy upon Zion, for it is the home of our life, and save her that is grieved in spirit speedily, in our days. Blessed art thou, O Lord, who causest Zion to rejoice in her children.

Make us to rejoice, O Lord our God, in Elijah the prophet, thy servant, and in the kingdom of the house of David, thine anointed. Soon may he come and gladden our hearts. Suffer not a stranger to sit upon his throne, nor let others any longer inherit his glory; for by thy holy Name thou didst swear unto him, that his lamp should not be quenched for ever. Blessed art thou, O Lord, the Shield of David.

The Ark is opened.

Reader. Let them praise the Name of the Lord: for his Name alone is exalted;

Cong. His glory is above the earth and heaven. He also hath lifted up the horn of his people, the praise of all his saints, even of the children of Israel, a people near unto him. Praise ye the Lord.

Psalm xxiv. A Psalm of David.

The earth is the Lord's and the fulness thereof; the world, and they that dwell therein. For he hath founded it upon the seas, and established it upon the floods. Who shall ascend into the hill of the Lord? or who shall stand in his holy place? He that hath clean hands, and a pure heart; who hath not lifted up his soul unto vanity, nor sworn deceitfully. He shall receive a blessing from the Lord, and righteousness from the God of his salvation. This is the generation of them that seek him, that seek thy face; O Jacob. Selah. Lift up your heads, O ye gates; and be ye lift up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in. Who is this King of glory? The Lord strong and mighty, the Lord mighty in battle. Lift up your heads, O ye gates; even lift them up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in. Who is this King of glory? The Lord of hosts, he is the King of glory. Selah.

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבי
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות
בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו. על פסאו לא
ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם
קדשך נשבעת לו שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך
אתה יי מגן דוד:

The Ark is opened.

Reader. יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו

Congregation:

תודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל עם קרבו הגלויה:

ייר לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל וישבי
בה: כי הוא עלימים יסדה ועל נהרות יבונה: מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים
ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה:
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור
דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
שערים וראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך
הכבוד סלה:

* נפשי קרי רשיו קרי

As the Scroll is placed in the Ark, the following is said:

And when it rested, he said, Return, O Lord, unto the many thousands of Israel. Arise, O Lord, unto thy resting-place; thou, and the ark of thy strength. Let thy priests be clothed with righteousness; and let thy pious ones shout for joy. For the sake of David thy servant, turn not away the face of thine anointed. For I give you good doctrine; forsake ye not my Law. It is a tree of life to them that lay hold of it, and happy is every one that retaineth it. Its ways are ways of pleasantness, all its paths are peace. Turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned; renew our days as of old.

The Ark is closed.

Reader. Magnified and sanctified be his great Name in the world he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life-time and in your days and in the life-time of all the house of Israel, speedily and at a near time; and say ye, Amen.

Cong. Let his great Name be blessed for ever and ever.

Blessed, praised and glorified, exalted, extolled and honoured, adored and lauded be the Name of the Holy One, blessed be he, beyond, yea, beyond all blessings and hymns, praises and songs, which are uttered in the world; and say ye, Amen.

The Amidah until in ancient years, on page 215, is said standing and in silence.

O Lord, open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

Blessed art thou, O Lord our God and God of our fathers, God of Abraham, God of Isaac and God of Jacob, O great,

As the Scroll is placed in the Ark, the following is said:

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה
יי למנוחתך אמה וארון ענך: כהניך ילכו אדך
וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני
משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו:
עין חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר: דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יי אליך
ונשובה חדש ימינו בך:

The Ark is closed.

Reader.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה.
וימליך מלכותה בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו. אמן:

Cong. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתגשא ויתדדר
ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא לעלא
ולעלא מכל ברכתא ושירתא תשבתא ונחמא
דאמירן בעלמא ואמרו. אמן:

The Amidah until קדמיון on page 215 is said standing and in silence.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא